

har fundet Sted i Fjor, falder naturligvis for den langt overvejende Del eller næsten udelukkende paa de indirekte Afgifter. Tolden viser en Forøgelse af 850,000 Kr., og ogsaa paa alle de andre indirekte Afgifter har der været Fremgang. Jærnbannerne have derimod i Finansaaret 1896—97 ikke givet et større Overskud end i det foregaaende Finansaar. De have givet 1,300,000 Kr. mere end paa Finansloven opført, men i Virkeligheden var Udbyttet i 1896—97 paa det allernærmeste det samme som i det foregaaende Finansaar, nemlig lidt over 5 Mill. Kr. Dette svarer til omtrent 2½ pCt. af den Kapital, som er anbragt i Jærnbannerne, hvilken nu kan anslaaes til ca. 200 Mill. Kr. Men som bekendt, og som allerede stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), er dette Udbytte jo i væsentlig Grad nominelt, idet der paa § 27 er et større eller mindre Antal Poster, som rettelig burde lægges Driftsregnskabet til Last. Jeg skal komme tilbage til dette siden. Imidlertid maa vi i hvert Fald erkende, at de to sidste Finansaar have vist et væsentligt bedre Driftsudbytte af Jærnbannerne end de foregaaende Aar. I Femaaret 1890—95 var nemlig Gennemsnitsudbyttet af Statsbanerne, saaledes som det nu en Gang beregnes, omtrent 3,130,000 Kr., medens det i de sidste Finansaar har været, som sagt, noget over 5 Mill. Kr. Dette er altsaa en væsentlig Fremgang, hvilken vi bør paaskønne. Hvorvidt det nu løbende Aar og det kommende Finansaar vil vise lige saa gunstige Resultater, kan derimod være tvivlsomt, navnlig under Hensyn til de ny Takster. Hvad Virkning de ville have, er det vanskeligt at sige. Beklageligt er det imidlertid, at disse Takster, som rimeligvis ville bringe Statskassen en væsentlig Indtægtsnedgang, ikke desto mindre omkring i Landet have vakt saa megen Utilfredshed, som Tilfældet synes at være.

Naar jeg nu vender mig til det foreliggende Finanslovsforslag, saa viser det jo kun et beregnet Overskud af 138,000 Kr., hvilket synes at være ikke meget glimrende. Men som allerede fremdraget fra forskellig Side, er Grunden den, at der paa § 27 er opført ganske usædvanlig store Udgifter. Hvad Indtægterne angaar, de regulære Indtægter paa §§ 2—8, ere de beregnede til omtrent $\frac{3}{4}$ Million Kr. mere, end de have indbragt i 1896—97. Statsbaneudbyttet er anslaaet til 1 Million mindre, medens de indirekte Afgifter ere anslaaede til $1\frac{3}{4}$ Million mere; derved fremkommer der

altsaa en samlet Forøgelse af omtrent $\frac{3}{4}$ Million Kr. Denne Fremgang paa de indirekte Afgifter skyldes i første Række Ølskatten. Den har indbragt i 1896—97 $4\frac{1}{4}$ Million Kr., men er for det kommende Finansaar beregnet til $5\frac{1}{2}$ Million, altsaa $1\frac{1}{4}$ Million mere. At dette Beløb vil indkomme, er der ingen Grund til at tvivle om. Det er paa Basis af det hidtidige faktiske Forbrug, at Beregningen er stillet. Dette viser, hvor forstandig og velbetænkt den Ændring var, som vi vedtog i Foraaet, hvorved der skaffes Staten en stor og betydelig forøget Indtægt paa denne Artikel uden en eneste Øres yderligere Udgift for Konsumenterne. Det maa tillige siges, at heller ikke Producenterne vides i Virkeligheden at være blevne brøstholdne ved dette Arrangement. Det er meget sjældent, at man er i Stand til saa nemt og saa lidet ubehagelig for alle Parter at skaffe Indtægter for Statskassen. Indførselstolden er anslaaet til omtrent 1 Million Kr. mere, og den har i de første Maaneder af indeværende Finansaar været i Fremgang, saa det kan vel ogsaa antages, at den beregnede Indtægt vil komme ind. Men iøvrigt maa det erindres, at efter en Række af Aar, hvor Indførselstolden har været i Stigning, som Tilfældet har været i de senere Aar, plejer der gerne at komme en Tilbagegang. Vi tør ikke gøre Regning paa, at denne Fremgang vil vedblive uforandret fra Aar til Aar.

De for næste Finansaar forlangte Udgiftsbevillinger stille sig saaledes, at der i Sammenligning med Finansloven for det løbende Aar fordres 1,800,000 Kr. mere. Deraf medgaar til forøgede militære Udgifter godt 400,000 Kr. Ved militære Udgifter forstaar jeg her, saaledes som vi i denne Sammenhæng pleje, Udgifterne paa Krigsministeriet, til Søværnet — paa Marineministeriet — samt de tilsvarende Udgifter paa § 26. Vi se herved bort fra de andre militære Udgifter, som skjule sig paa de civile Ministerier til Indkvartering, Udskrivning, Lønningsforhøjelser, samt hele Pensionsbyrden og Invalideforsørgelsen, hvilke forskellige Poster i alt løbe op til mellem 3 og $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Resten af de forlangte Udgiftsforhøjelser falder paa de forskellige civile Ministerier — hvilke næsten alle kræve større Bevillinger for det kommende Aar end for i Aar. Hovedudgiften falder dog, som alt bemærket, paa § 27, hvor der, bortset fra de ny Baaneanlæg, fordres ikke mindre end $9\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til offentlige Arbejder, og deraf atter omtrent Halvdelen eller $4\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til Forøgelse af Jærn-